

клс. Той соборъ опредѣли, дѣ в Константинопол-
скій-атъ єпископъ, спорѣтъ честь-тѣ вторый отъ
Римскій-атъ єпископъ. Въ тоа са соборъ слѹчи,
тѣ умръ Мелетій Антіохійскій єпископъ, и Григо-
рій Назіанзинъ, кой-то бѣше могива Константи-
нopolскій єпископъ, и по разѹмни-те искаха да мѣ
стани прїемника Павлинъ, за да пристанатъ смѣ-
щенія-та: но противници-те надвиха, и рѣкопо-
ложижа Флавіана, ако и да са бѣше заклелъ, че
неще нивга да стани єпископъ, и отъ това стана
смѣщеніе въ церквѣ-тѣ, кое-то умножи Александрийскій-атъ Фимотей и нѣкои Македоніани, а
това праваха псвиче, защото са избраи отъ Гри-
горія, за това Григорій къто глѣдаше, че в про-
тивъ него това стремленіе, каза слово упростоти-
телно, и совѣтува єпископы-те, кой-то са намѣ-
риха тамъ, да рѣкоположатъ за єпископъ Констан-
тинополскій Нектарія, и тогава дади оставкъ за
єпископії-тѣ си.

Глава 48.

**З а порок-атъ и покаяніе-то на Ѣео-
досіа самодѣржца.**

Ѳессалоникъ, градъ Македонскій, повдигнаса про-
тивъ Бериҳа, управитель-атъ на Иллирическъ вой-
ски, и го убижа, на триста и деведесать години
по Христу. Това къто научи Ѣеодосій, кой-то бѣ-
ше єстествено гнѣвлика и отмѣстителанъ, тѣтакси
заповѣда да избѣгатъ жителы-те, безъ да различатъ